

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ ๒๕๖๙

เทศบาลเมืองโพนพิสัย

อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

-ร่าง-

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๙

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง รวมองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพลกับเทศบาลตำบลโพนพิสัย และประกาศเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลโพนพิสัย อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย เป็นเทศบาลเมืองโพนพิสัย ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เพื่อควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิด หรือ บางประเภทให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของพื้นที่และชุมชน เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความ เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจาก สัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการตราเป็นเทศ บัญญัติ จึงเห็นสมควรยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย สัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๙ นี้แทน จึงตราเทศบัญญัตินี้

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองโพนพิสัย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองโพนพิสัยและผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองโพนพิสัย นับแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองโพนพิสัยแล้วแต่วัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครอง และดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือการปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมดูแลของเจ้าของสัตว์ ไม่ว่าจะมิชอบหรือไม่

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองโพนพิสัย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

/“ผู้ได้รับแต่งตั้ง...

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัย

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองโพธิ์พิสัยรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทดังต่อไปนี้ ในเขตเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัยโดยเด็ดขาด ได้แก่

- (๑) หนูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุกร สุนัข แมว ไก่ ห่าน และนก ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัยรับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่ง หมายถึง กรณีที่มีการกระทำให้เป็นประจำเป็นอาเจินหรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์ จนเป็นที่เข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นสถานที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ ให้เขตเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัยเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) ล่อ
- (๘) ลา
- (๙) สุกร
- (๑๐) สุนัข
- (๑๑) แมว

(๑๒) ไก่

(๑๓) ห่าน

(๑๔) นก

(๑๕) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจาก กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ อาจกำหนดให้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของเทศบาลเมืองโพธิ์ชัย

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองโพธิ์ชัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๘ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดพื้นที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ รวมทั้งมีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้มีการสะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ ต้องดำเนินการด้วยวิธีการที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้าย ต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าไปถึงตัวสัตว์ได้ และต้องมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น หรือก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลเมืองโพธิ์ชัย

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๑๑ กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือมีการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ อย่างเคร่งครัด เพื่อดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำเพื่อรองรับน้ำโสโครก และระบายน้ำออกจากบริเวณดังกล่าวโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือส่งผลกระทบต่อผู้ใช้ น้ำจากแหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดและกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๕) ต้องดูแลรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๖) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ และมีจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๒ ภายหลังจากเทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากที่ประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาตามสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ไม่เกิน ๑๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญแก่ชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑๑ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐาน จำนวนอย่างละ ๑ ชุด ดังต่อไปนี้

/ (๑) สำเนาบัตร...

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
- (๔) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมทั้งต้องแจ้งสัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดพื้นที่ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลเมืองโพธิ์พิสัย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัย หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์นั้นและนำไปกักไว้ในสถานที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์

ในกรณีที่สัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีและเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใดอันทำให้สัตว์ได้รับบาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์อาจเกิดขึ้นได้ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว เทศบาลเมืองโพธิ์พิสัยไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสาม หากความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลภายนอกย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ ทั้งนี้ เทศบาลเมืองโพธิ์พิสัยจะพิจารณาดำเนินการไล่เบี่ยความรับผิดชอบตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๗ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามข้อ ๑๖ แล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของสัตว์ทราบ และให้มารับสัตว์คืนภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัย หรือสถานที่เปิดเผยที่ประชาชนสามารถเห็นได้

เมื่อพ้นกำหนดสามสัปดาห์แล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัย เว้นแต่เจ้าของสัตว์จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับสัตว์คืน และได้ชำระค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

/ข้อ ๑๘ ในกรณี...

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการกักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือมีค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามความเหมาะสมแก่กรณี ก่อนครบกำหนดสามสิบวันก็ได้

เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนตัวสัตว์นั้น

ในกรณีที่สัตว์นั้นตาย เจ็บป่วย ไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการทำลายสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๗ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับสัตว์คืน เจ้าของสัตว์ต้องชำระค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดเกี่ยวกับการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้

หากเจ้าของสัตว์ไม่ดำเนินการแก้ไข หรือการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นอาจก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นหยุดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เป็นการชั่วคราวได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาเห็นว่าปราศจากอันตรายแล้ว

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือที่หรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในระยะเวลาอันสมควร

ในกรณีที่เห็นสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดวิธีการเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือกำหนดมาตรการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญขึ้นอีกในอนาคต โดยให้ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าว

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานใด ๆ เพื่อประกอบการตรวจสอบหรือพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ โดยมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

/ (๓) ยึดหรือ...

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในปริมาณที่พอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการตรวจสอบ โดยไม่ต้องชำระราคาส่งของนั้น

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองพนพิสัย ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕ **บทกำหนดโทษ**

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามมาตรา มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคสอง มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๖๙

(ลงชื่อ)

(นายอาทิตย์ ศรีตะบุตร)
นายกเทศมนตรีเมืองพนพิสัย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศรัณย์ศักดิ์ ศรีเครือเนตร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย

ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองพนมพิสัย อำเภอพนมพิสัย จังหวัดหนองคาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๙

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
ค่าธรรมเนียมการปรับ		
๑	ช้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐
๒	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐
๔	สัตว์อื่น ๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐
ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู		
๑	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง